

بیاد رفیق پوران بازرگان

پوران بازرگان از میان ما رفت. فقدانش قلب مان را فشرد. هیچ چاره ای نداریم، باید در مقابل این غم و اندوه مانند خود او عمل کنیم. مانند زنی که طی ۴۵ سال شرکت در مبارزه انقلابی شاهد از دست دادن عزیزترین عزیزانش و جسورترین یارانش بود و همواره غم و اندوه بیشمار و سنگینش را به شور و عزمی برای ادامه مبارزه بدل می کرد.

پوران از میان ما رفت. اما حضورش ماندگار است. او راز ماندگاری در تاریخ را بخوبی فهمید و آنرا در سراسر زندگیش بکار گرفت. رازی ساده: همواره در کنار ستمدیدگان زیستن و به آمل و آرزوهایشان وفادار ماندن و دشمنی رژیمهای ارتجاعی را به جان خریدن.

پوران فریاد نسل انقلابی زانی بود که از اعماق جامعه برخاسته و محدودیتهای یک جامعه مردسالار سنتی را به چالش گرفتند. زانی که قابلیت ها، توانائی ها، لیاقت ها و جسارت های خود را در میدان نبرد به نمایش گذاشتند و با قدرت، خود را

به جامعه مردسالار تحمیل کردند. زانی که با قرار گرفتن شجاعانه در صف اول مبارزه علیه رژیم ارتجاعی شاه حضور موثرشان را در دو دهه ۴۰ - ۵۰ شمسی در سازمانهای انقلابی به ثبت رساندند. زانی که می بایست در سازمان مجاهدین خلق - که افکار سنتی و مذهبی بر آن غالب بود - تلاش مضاعفی از خود نشان دهند تا دیگران هویت انقلابی شان را باور کنند و آنان را با هویت همسران و برادران شان نشناسند.

بی شک این انگیزه ها و تجاربی که در جبهه های گوناگون نبرد، از سازماندهی خانواده های شهدا گرفته تا همراهی با جنبش انقلابی فلسطین و ظفار کسب کرد، محرکی بود تا پوران آرمان کمونیسم را راهنمای زندگی خود قرار دهد و در صفوف سازمان پیکار برای آزادی طبقه کارگر به مبارزه خود ادامه دهد. او علیرغم شکستهای سختی که بر انقلاب وارد آمد تا آخرین لحظات زندگی به رهائی طبقه کارگر اعتقاد داشت و در حد امکان از هر تلاشی در این راه حمایت می کرد. حضور فعالش در صحنه های مبارزاتی گوناگون همواره به نسل بعدی پشت گرمی می داد.

او هرگز گذشته انقلابی اش را به سرمایه بدل نکرد و در مقابل هیچ قدرتی به خاطر خرده نانی گردن کج نکرد. با اتکا به خود زندگی سخت در تبعید را به پیش برد و حاضر نشد کوچکترین خدشه ای به اعتبار و سابقه انقلابی و روشن نسل خود وارد آورد. او می خواست میراث انقلابی آن نسل را همچون گوهری درخشان، صاف و زلال بدون ذره ای سازشکاری با دشمنان مردم در اختیار نسل بعدی قرار دهد.

پوران از میان ما رفت اما حضورش همواره آشناست. در نبردهای مسلحانه انقلابیون دهه چهل و پنجاه، در سازماندهی و آموزش کارگران در دوره انقلاب ۵۷، در مبارزات عادلانه خلق فلسطین، در حمایت از مبارزات توده ها و در دلگرمی دادن به فعالین جنبش زنان.

زندگی پوران بازرگان را باید جشن گرفت. زندگی سرشار از تلاش و مبارزه. زندگی ای که یادآوری اش به تمامی کوشندگان آزادی طبقه کارگر امید و الهام و جرئت و جسارت می بخشد.

یادش گرمی باد!

حزب کمونیست ایران (مارکسیست - لنینیست - مائوئیست)

۱۲ مارس ۱۳۸۵